

Van de Luxe naar het Bos

Het verkennen van andere culturen fascineert mij enorm! Ik vind het interessant te observeren hoe mensen leven, hoe ze hun tijd doorbrengen en waar ze hun geld aan besteden. Ik bekijk graag hoe de huizen zijn ingericht, hoe de mensen met elkaar omgaan en met het leven in het algemeen. Ik ben net zo geïntrigeerd in hoe mensen leven met een absoluut minimum, zoals in een ti-pi als in een luxueus huis.

Eliane en ik hadden het goed getroffen. Jane Pauli's prestigieuze en heel mooi verzorgde woning was een mooi toemaatje! Haar huis had zelfs een privéstrand aan de Willamette-rivier! Dit huis was zowat het tegenovergestelde van mijn kleine huurhuisje in België.

Ik had nog nooit eerder een sneeuw wit tapijt gezien in een huis. De grote ramen gaven zicht op de uitbundige natuur. De woon- en eetkamers hadden verschillende

curiosa-kasten met prachtige kristallen beeldjes die regenbogen reflecteren wanneer ze aan het zonlicht werden blootgesteld. Alles lag er netjes en verzorgd bij. Dit gaf mij een goed gevoel. Een gevoel van innerlijke rust en van overvloed. Jane bood ons het volledig gebruik van het huis en het terrein aan.

Een huis met airconditioning? Dit was terug een primeur voor mij. Ik kon me geen huis herinneren in België dat airconditioning had. De huizen in België zijn gebouwd van baksteen en blijven dus meestal koel in de zomer. Als de zon er dan eindelijk is, dan verwelkomde ik de warme zonnestrallen door mijn ramen en deuren wijd te openen voor de zon terug verdween. Ik vond het zalig de warme wind en de zonnestrallen in huis binnen te laten. Nu ik reeds meer dan 20 jaar in America woon is het me duidelijk dat op sommige plaatsen de airconditioning even waardevol kan zijn in de zomer als de verwarming in het putje van de winter.

Het was zomer, binnen zitten in een huis met airconditioning zag ik niet zitten. Ik vertoefde liever op Jane's grote terras in de zon met mooi uitzicht op de tuin en de rivier. De hitte van de zon op mijn huid gaf mij een aangenaam vakantie gevoel.

De grote houten trap lokte ons naar het privéstrandje. Aan de andere kant van de rivier lag een bebost eiland. Het was een zonnige dag en de mensen hadden veel plezier op het water met hun boten, kano's en jetski's. Ook de eekhoorns waren overvloedig aanwezig en helemaal niet geïntimideerd om samen met ons dit stukje natuur te delen.

In huis hadden Eliane en ik al vlug de ruime relaxzetels met roterende opties ontdekt. Ongelooflijk wat er in Jane's huis allemaal te ontdekken viel. Ook de Amerikaanse koelkast kwam aan de beurt voor inspectie. Met aan de ene kant de diepvriezer en ijsmachine en aan de andere kant de grote koelkast met twee grote open deuren. Dit terug in contrast met mijn klein frigootje in België. Raar maar waar, die grote frigo and diepvries zaten daar volledig vol. Ik nam ook direct waar dat de containers and flessen veel groter waren dan bij ons in België. Alles werd in grotere hoeveelheden aangekocht. Ik kon het iedere keer niet laten een foto te trekken van de open frigo's. Fascinerend vond ik dat.

Jane gaf ons een rondleiding in het huis en gaf ons verschillende opties voor slaapkamers. Onverwachts werden we geïntroduceerd tot de wapenkamer. Het intimideerde me deze kamer binnen te stappen. Ik wist eigenlijk niet goed wat ik op dat moment moest denken of voelen. Ik had nog nooit zoveel wapens samen gezien, en dat in een huis! Geweren, jachtgeweren, revolvers en pistolen werden achter veiligheidsglas tentoon gesteld. Deze verzameling vuurwapens was eigendom van Jane's vorige echtgenoot. Jane vertelde de geschiedenis van de wapens, waar ze vandaan kwamen en waarvoor ze werden gebruikt. Via mijn Belgische opvoeding en conditionering werd mij aangeleerd dat wapens enkel als doel hadden oorlog te voeren, te doden en angst op te wekken. Wat natuurlijk logisch was. Mijn ouders en grootouders hebben heel wat traumatische ervaringen meegemaakt in de Eerste en Tweede Wereldoorlog. België werd in beide oorlogen zwaar getroffen. Als kind waren bij ons thuis dan ook geen speelgoedwapens toegelaten. Toen ik Jane haar ervaringen met wapens en haar perceptie hoorde vertellen, opende dit iets in mijn bewustzijn. Het bracht ook een aantal vragen bij me op. Haar relatie en interacties met wapens was totaal anders, niet gebaseerd op angst en trauma.

Dit was de eerste keer dat ik met een andere visie over het gebruik van wapens werd geconfronteerd. Ik maakte op dat ogenblik geen veroordeling over wat goed of slecht is. Het verbaasde me dat er een andere manier was om met wapens om te gaan. Wat ik op dat moment wel besliste, was dat ik geen zin had om in een kamer vol

geweren te slapen. Ik ben te gevoelig voor energieën en wou niet met vuurwapens gaan slapen en ermee wakker worden. Ik liet mijn voorkeur weten en ik kreeg een andere slaapkamer aangeboden.

Jane nam ons mee naar een concert in het park en we bezochten de bekende Multnomah waterval aan de Columbia rivier. Ik vond het fantastisch dat ik al deze ervaringen met Eliane kon delen. Onze relatie was spontaan, aangenaam en avontuurlijk. We koesteren nog steeds onze mooie en unieke band, tot op de dag van vandaag. Ik had toen nog geen idee dat de Multnomah-waterval een heel regelmatig onderdeel van mijn toekomstige leven zou worden!

De langverwachte dag was aangebroken! We waren er klaar voor om ons luxueuze huis om te ruilen voor een rustieke week in het bos. Dat contrast sprak me ontzettend aan.

BREITENBUSH! WE ZIJN ER KLAAR VOOR!

Jane werkte als verpleegster en kon geen tijd vrij maken voor de retraite. Ook Tommy en Leslie konden niet aanwezig zijn maar boden zich aan als chauffeurs om Eliane en ik van en naar Breitenbush te voeren. Tijdens deze twee uur durende rit door de adembenemende bossen en bergen voerden we zeer interessante gesprekken. We bespraken de verschillen en overeenkomsten tussen onze culturen en we namen elk onze gewoontes en overtuigingen onder de loep.

Ik deed een heleboel nieuwe indrukken en ervaringen op, maar tezelfdertijd was ik me ook bewust van de herkenbare vertrouwde innerlijke onrust die ik constant bleef mee te dragen. Ik kon voelen waar ik me in mijn lichaam en geest beperkt voelde. Het voelde aan als een innerlijke gevangenis waardoor ik me niet volledig vrij kon voelen. Mijn ultieme doel van deze reis en mijn grootste verlangen was om me bewuster en comfortabeler te

voelen in mijn eigen wezen. En om me vrij te maken van deze innerlijk aanvoelende gevangenis.

Aangekomen op de parkeerplaats laadde Tommy al onze valiezen op een handkarretje. Breitenbush Hot Springs is een afgelegen bosreservaat van 63 hectare omgeven door een nationaal bos op de westelijke flanken van Mount Jefferson, de tweede hoogste vulkanische berg in Oregon. Deze ongerepte bergachtige omgeving is gezegend met natuurlijke warmwaterbronnen, een rivier die door gletsjers wordt gevoed en een oeroud bos.

Het is een plaats waar je wordt gespaard van digitale afleiding. Er was slechts één telefoon beschikbaar op het terrein, en die werd enkel gebruikt voor noodgevallen. De ideale omgeving om een diepere verbinding met de natuur en met mezelf te creëren.

Perfect! Dat was precies mijn bedoeling !

Tommy en Leslie kenden het reilen en zeilen in Breitenbush waarvoor we heel dankbaar waren. In het onthaal kantoor kregen we alle details voor ons verblijf. Eliane had een eenpersoonskamer in de lodge. Ik deelde een cabine met drie vrouwen die ik nog niet kende. De rustieke cabines waren genesteld tussen torenhoge Douglas-sparren en werden oorspronkelijk gebouwd rond 1930. Alle gebouwen werden verwarmd met geothermische water om ze het hele jaar door warm en gezellig te houden.

Sommige cabines waren voorzien van een lavabo en een toilet. In onze cabine was dat niet het geval. De gemeenschappelijke toiletten met douches waren op korte afstand te vinden. “Hmm”, dacht ik. “Ik zal 's nachts alleen door het bos moeten lopen om naar het toilet te gaan!” Mijn gedachten dwaalden direct af naar de bangelijke Totem-initiatie in de scouts. Gelukkig waren de toiletten hier dichtbij en waren de bospaden met kleine lampjes verlicht. Ik had gehoord dat er beren in het gebied aanwezig waren. Met twee naar het toilet gaan in het midden van de nacht, leek me geen slecht idee!

Tommy en Leslie wensten ons een mooie en krachtige week toe. Na de retraite zouden ze ons ophalen en ons terug voeren naar Jane's huis.

Bij het onthaal ontvingen we een landkaart met een overzicht van het hele terrein. Een gids bood ons een rondleiding aan beginnende met de historische lodge, het centrum van activiteit in Breitenbush, ook gebouwd rond 1930. Het grote houten dek was voorzien van houten tafels en ligstoelen waar mensen genoten van hun boek in

de zon. We werden rondgeleid in de eetruimte, de grote evenement zaal en de twee bibliotheken waar je in stilte kon vertoeven om te ontspannen en te lezen. De lobby was duidelijk een populaire ontmoetingsplaats en ik zag een krijtbord waar de dagelijkse welzijns-activiteiten op werden genoteerd.

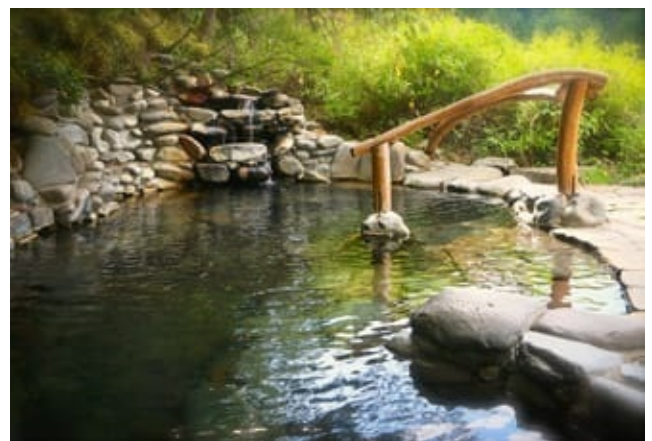

Onze gids opende de deuren van de eetkamer en we liepen naar binnen. Hier worden drie keer per dag verse biologische vegetarische maaltijden geserveerd in buffet stijl, zei onze gids. U kunt ook eivrije, zuivelvrije en glutenvrije maaltijden aanvragen. Als de eerste bel gaat wil dit zeggen dat het eten heel binnenkort zal worden geserveerd. Iedereen begint dan te verzamelen in de hal van de lodge. Bij de tweede bel worden de deuren van de eetruimte geopend en dan kan je aanschuiven aan het buffet en genieten van een lekkere gezonde maaltijd. Dit horende begon mijn maag te rammelen. Ik keek ontzettend uit naar mijn eerste maaltijd. Het voelde zo goed aan in Breitenbush te zijn!

Onze gids legde verder uit dat de Breitenbush-gemeenschap off-grid was. Ze hadden hun eigen waterkrachtcentrale en maakten hun eigen elektriciteit van de rivier. Daar de elektriciteitsvoorziening beperkt was, vroegen ze ons geen apparaten mee te nemen die veel elektriciteit verbruiken, zoals elektrische theepotten, haardrogers of kookplaten. Ze beheerden ook hun eigen water en afvalwater.

Laat ons nu de warmwaterbronnen verkennen, stelde onze gids voor. Daar was ik ontzettend benieuwd naar! Frank had me verteld dat de warmwaterbronnen, met hun warme, kalmerende mineraalwater, al eeuwenlang een plaats van samenkomst, genezing en ontspanning waren. Een van de hoogtepunten die me motiveerden om deze reis naar Amerika te maken.

Zwijgzaam liepen we naar de drie natuurlijke warmwaterbronnen, elk omringd met gladde rivier keien. In de verte zagen we de “in stilte”, contemplatieve bron, waar niet wordt gepraat en die uitzicht heeft op de rivier beneden. In de andere twee warmwaterbronnen kon wel worden gepraat. Alleen met zicht op het uitgestrekte weiland and het omliggende gebergte.

De warmwaterbronnen worden als een heilige plaats beschouwd en op een respectvolle manier benaderd. Het dragen van kledij is optioneel tijdens het baden. Kies zelf wat voor jou het beste aanvoelt, suggereerde onze gids, de kledij optie is enkel geldig tijdens het baden. In stilte naderden we de eerste warmwaterbron en hielden we onszelf op afstand om de privacy te respecteren. Ik merkte op dat alle mensen naakt waren. Een houten bank naast de bron bood een droge plek aan om je kleding en handdoek te hangen. Alles voelde heel natuurlijk, ontspannend en respectvol aan.

Op de terugweg naar de lodge, kwamen we de sauna tegen. Er was op dat moment niemand aanwezig, wat ons de kans gaf om eens binnen te kijken. De ceder-hut sauna bevond zich bovenop het stromende water. De stoom steeg doorheen de gleuven in de vloer. Heel interessant en slim ontworpen dacht ik! Buiten op het dek van de sauna was een kuip met stromend koud rivierwater om in te duiken.

We naderen de lunch pauze, er is hier nog zoveel meer te zien en te beleven, informeerde onze gids terwijl ze de landkaart voor ons uit strekte. Na het middagmaal kunt u verder op uw gemak het terrein verkennen.

Ze plaatste haar vinger op de kaart en zei: “Wanneer je dit pad afdaalt kom je het medicijnwiel tegen met vier baden. Elk bad is uitgelijnd in de vier hoofdrichtingen, Noord, Zuid, Oost, West en varieert in temperatuur van warm tot zeer heet. Aangrenzend is een diep ceder-bad voor een frisse duik. Ik was niet echt enthousiast over die ijskoude opties. Ik hou ervan mijn lichaam op te warmen en warm te houden. Mijn lichaam choqueren met ijskoud water leek me helemaal niet leuk. Maar wie weet, dacht ik, misschien probeer ik het wel eens. Het is waarschijnlijk goed voor het lichaam en voelt verfrissend aan.

Onze gids liet haar vinger terug op de kaart glijden en zei: wanneer je het medicijnwiel passeert, loop je richting het labyrinth. Een meditatieve wandeling naar het centrum van het labyrinth is een reis naar je eigen innerlijke centrum, versterkt door het lied van de nabijgelegen rivier. Het Breitenbush-labyrint, gemaakt met rivier keien, is gemodelleerd naar het labyrinth uit de beroemde kathedraal van Chartres in Frankrijk.

Verder kunt u ook de kilometers lange wandelpaden bewandelen die zich vanuit Breitenbush uitstrekken doorheen de omliggende bossen. Onze paden zijn genoemd, "The Gorge", "Spotted Owl", "Emerald Forest", "Devils Peak" en "Inner Path". Die leiden doorheen oude bos kathedralen, langs riviercascades en geven uit op het prachtige gebergte.

Als je dieper het bos in loopt, stel ik voor dat je niet alleen gaat. Heb iemand bij je, of beter nog, ga in groep. Er zijn af en toe beren te zien in het bos. De beren zijn meestal geen probleem omdat ze meer bang zijn van de mensen dan de mensen van hen. Indien een beer een mens opmerkt loopt die meestal vlug weg. De enige uitzondering op deze vuistregel is, ga nooit tussen een moederbeer en haar baby in gaan staan.

“Geniet van je tijd hier in Breitenbush”, zei onze gids en liet ons dan terug alleen!

De eerste bel werd geluid. Ik had een reuze honger en was zeer nieuwsgierig naar mijn eerste maaltijd! Frank en vele anderen hadden me beloofd dat de maaltijden deel uit maakten van de magic in Breitenbush! Ik haastte me naar lodge en ging op het einde van de rij staan die zich voor de gesloten deuren van de eetzaal aan het vormen was. Ik herkende veel mensen uit onze groep en begon gesprekken te voeren. We waren allemaal enthousiast voor ons grote avontuur. De tweede bel ging. De deuren

werden geopend en we gingen allemaal de eetzaal binnen.

Mieke's Voice 2020© Mieke Benton
starshowerusa@startmail.com

Delen is toegestaan indien mijn naam en email worden vermeld
Email me indien je wenst toegevoegd of verwijderd te worden
van de lijst of indien je graag all vorige afleveringen
in PFD formaat ontvangt

Mieke's Voice - Deel 1

- Week 1 - Introductie - Mijn vroege leven
- Week 2 - Een ruwe start
- Week 3 - Visie
- Week 4 - Geschiedenisles
- Week 5 - Boekhandel Caecilia
- Week 6 - Onzichtbare hand
- Week 7 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 1 - Mijn ouders Anny & Hugo
- Week 8 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 2 - Mijn broer Jeroen
- Week 9 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 3 - Mijn zus Kathleen
- Week 10 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 4 - Iets over mezelf, Mieke
- Week 11 - Ontmoetingen met buitenaardse wezens
- Week 12 - De film E.T. - Het buitenaardse
- Week 13 - Wat gebeurt er nadat het lichaam sterft?

Mieke's Voice - Deel 2

Week 14 - Inleiding - Relaties
Week 15 - Mijn authentieke aard uitdrukken
Week 16 - Seksualiteit - deel 1 - Eenheid
Week 17 - Seksualiteit - deel 2 - Scheiding
Week 18 - Seksualiteit - deel 3 - Menstruatie
Week 19 - Intieme relaties
Week 20 - Amerika - deel 1 - Krantenartikel
Week 21 - Amerika - deel 2 - Een film binnenstappen
Week 22 - Nog een voorproefje van vrijheid als student
Week 23 - De golven berijden, zowel hoog als laag
Week 24 - Een holistische benadering van genezing
Week 25 - Overnachtingsbegeleider op een middelbare school
Week 26 - Mieke de jongere in actie - Deel 1
Week 27 - Mieke de jongere in actie - Deel 2
Week 28 - Totem-initiatie
Week 29 - Extra vrijheid en onafhankelijkheid
Week 30 - Eerste wake-up call
Week 31 - Tweede wake-up call
Week 32 - Home Ter Linde

Mieke's Voice - Deel 3

Week 33 - Inleiding - Leren van mezelf te houden
Week 34 - Mijn laatste sigaret!
Week 35 - Ik ben ervan overtuigd, er moet daar toch ergens iemand zijn!
Week 36 - Centrum Gea - De Kracht van Klank
Week 37 - Marokkaanse Smaken
Week 38 - Nachtelijke procedure

Mieke's Voice - Deel 4

Week 39 - Inleiding - Onze wegen komen samen
Week 40 - Speciale Aankondiging in Centrum Gea
Week 41 - Ontmoeting met Frank Coppieters
Week 42 - Portlandse Bruggen en Restaurants
Week 43 - Belgen en Amerikanen ontmoeten elkaar
Week 44 - Van de Luxe naar het Bos